

عنوان مقاله:

تبیین سیاست گذاری محیط زیست در ایران با استفاده از رویکرد حکمرانی شبکه ای

محل انتشار:

دومین کنفرانس حکمرانی و سیاستگذاری عمومی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

ندا نفری - عضو هیات علمی گروه مدیریت دولتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

شیرما خطیبان - دانشجوی دکترای رشته مدیریت دولتی - تصمیم گیری و خط مشی گذاری عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

سیدسیاوش میرحسینی - دانشجوی دکترای رشته مدیریت دولتی - تصمیم گیری و خط مشی گذاری عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

فاضل خیاط - دانشجوی دکترای رشته مدیریت دولتی - تصمیم گیری و خط مشی گذاری عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

خلاصه مقاله:

یکی از چالش های بزرگ قرن بیست و یکم برای سیاست گذاران حتی در سبزترین کشورها شناخت دقیق علل کم اثر بودن یا شکست سیاست های محیط زیستی است. سیاست گذاری محیط زیست در ایران غالباً در چارچوب چرخه سنتی خط مشی گذاری و به صورت بالا به پایین صورت می گیرد. در این راستا هدف از پژوهش حاضر بررسی رویکرد حکمرانی شبکه ای و ارائه پیشنهاداتی جهت استفاده از این رویکرد در سیاست گذاری محیط زیست است. در حکمرانی شبکه ای با وجود فرایندهای متنوع، سیستمی ایجاد شده که به صورت خودکار عمل می کند. نحوه عمل در این سیستم با توجه به نوع ارتباطات میان بازیگران به صورت خودکار خود را تنظیم کرده و مسیر خود را پیدا می کند. این ویژگی خودتنظیم گری برای دستیابی به تعادل مناسب در روندها و فرایندهای حکمرانی بسیار مهم است. شیوه تنظیم تعاملات میان بازیگران و ظرفیتی که در حکمرانی شبکه ای جمع شده، فرصتی فراهم می آورد تا ابعاد مختلف مسائل بررسی گردد. به همین دلیل شبکه ها شکلی از حکمرانی هستند که قادر به برخورد مناسب با مسائل پیچیده جوامع امروزی می باشند، مسائلی که با ساختارهای سلسله مراتبی بوروکراسی های دولتی نمی توان به مواجهه با آن ها پرداخت.

کلمات کلیدی:

سیاست گذاری محیط زیست، چرخه سنتی خط مشی گذاری، حکمرانی شبکه ای.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/931849>

